

CO JE ŽIVÁ A MRTVÁ VODA

Co v dnešní době nazýváme živou a mrtvou vodou? Moderní věda pod těmito pojmy rozumí aktivovanou vodu. Podle slov lékaře a profesora N. N. Saveljeva, odborníka v oblasti fyzioterapie, lze aktivovanou vodou léčit adenom prostaty, alergii, nemoci kloubů, vředy, plíšňová onemocnění, vysoký krevní tlak, zánět míšního kořene, cukrovku, erozi děložního hrdla, žaludeční vředy a mnoho dalších (celkem přes 70 nemocí). Každý z nás si přitom může vyrobit živou a mrtvou vodu v domácích podmínkách pomocí speciálního aktivátoru.

V této souvislosti se samozřejmě musíme zmínit o možnosti léčení různých orgánů minerální vodou. Proč tedy máme aktivovat vodu, jestliže v přírodě existuje voda s léčivými vlastnostmi?

Profesor Saveljev to jednoduše vysvětluje tím, že účinnost minerální vody klesá mimo pramen za dvě až tři hodiny prakticky na nulu. U pramene léčba probíhá úspěšně, ale doma tatáž voda neúčinkuje, a právě v tom spočívá význam lázní. Daný problém může vyřešit aktivátor živé a mrtvé vody, jenž vrátí minerální vodě její účinnost.

V současnosti se aktivovaná voda používá k léčení v jedenácti zemích včetně Japonska, Německa a Číny. Podle N. N. Saveljeva byly všechny metody během dvaceti let klinicky vyzkoušeny a experimenty

se prováděly pod vedením akademiků V. V. Vachidova a S. A. Alechina.

Před více než sto lety bylo objeveno, že se voda skládá ze dvou objemů vodíku a jednoho objemu kyslíku. Teprve v roce 1932 objevili američtí vědci H. Urey a E. Osborn takzvanou *těžkou vodu* s molekulovou hmotností 20 místo 18, jež je charakteristická pro obyčejnou vodu.*

Přestože se těžká voda zevně neliší od obyčejné, má jiné fyzikální vlastnosti. Bodu varu dosahuje při teplotě 101,4 °C a zamrzá až při -3,8 °C. Kromě toho je o 11 % těžší než obyčejná voda. Těžká voda je vůči živým organismům zcela netečná. Jestliže budeme touto vodou zalévat semena, nevyklíčí. Nemohou v ní žít ryby, červi, pulci, a dokonce ani mikroby. Jestliže napájíme zvířata pouze těžkou vodou, umírají žízní. Těžká voda je stručně řečeno mrtvá voda. Její molekuly jsou složeny ze dvou atomů deuteria, jež se používá při výrobě jaderné bomby jako jaderné palivo.

Aktivovanou vodu získáme z obyčejné vody metodou elektrolýzy v nádobě rozdělené na dvě části speciální přepážkou, která umožňuje procházení iontů, ale zabraňuje zpětnému promíchávání. Přepážka rozděluje kyselou (mrtvou) a zásaditou (živou) vodu.

V materiálech z výzkumů vědeckého centra *Ikar* se píše (publikováno v ruském týdeníku *AiF. Zdoro-vje* č. 22, květen 1997): „Kdy a jak máme používat živou a mrtvou vodu? Nejprve bychom se měli poradit s lékařem. Mrtvá voda (anolyt) má kyselé prostředí

---

* Těžká voda je označení pro oxid deuteria (D_2O). Deuterium (izotop vodíku) se skládá z atomů vodíku dvakrát těžších, než jsou atomy vodíku obyčejného – pozn. překl.

a prokazuje silné dezinfekční i sterilizační účinky, proto ji můžeme používat v domácnosti k dezinfekci pitné vody, místností nebo nádobí, k namáčení a bělení prádla, při nakládání nebo zavařování ovoce a zeleniny, při dlouhodobém léčení a k ozdravení lidí i zvířat. Mrtvou vodu můžeme také uplatnit k čištění znečištěného vodního prostředí, vodovodních systémů, nádob určených pro uchovávání a přepravu vody nebo plaveckých bazénů. Voda v bazénu získává po přidání anolytu světla tyrkysovou barvu. Je bez zápachu a nedráždí kůži ani sliznici.

Ve zdravotnictví se anolyt používá k dezinfekci a sterilizaci skalpelů, injekčních stříkaček, nástrojů, přístrojů atd. Je možné jej bez obav užívat při léčení žaludečních a střevních vředů, proleženin nebo hnisavých ran.

Živá voda (katolyt) má alkalické vlastnosti a je silným biostimulátorem. Snadno proniká přes biologické membrány, stimuluje enzymatické systémy, činnost buněk, okysličovací a regenerační pochody, omezuje proces oxidace lipidů buněčných membrán (působí jako antioxidant), zlepšuje trávení a normalizuje buněčnou výměnu. Podporuje vylučování škodlivých látek a posiluje obranné mechanismy. Živá voda má široké spektrum působení. Používá se především v medicíně k léčení ran a vředů. Vnitřně se užívá při onemocnění trávicího traktu, dýchací soustavy, srdce a cév, podpurného a pohybového ústrojí, kožních, urologických, gynekologických a mnoha dalších nemocích.

Katolyt uplatníme v domácnosti k posílení růstu rostlin, květin a sazenic nebo při koupání zvířat na zlepšení kvality srsti. Živou vodou můžeme po-

lévat záhony, a tak snížit kyselost půdy. Postřikáním krmiva, mrkve, řepy nebo ovoce prodloužíme jejich životnost (doba skladování se prodlouží o dva až tři měsíce). Jahody i jiné plody ošetřené katolytem si udrží původní svěžest týden a jablka vydrží čerstvá až do května následujícího roku.

JAK AKTIVOVAT ŽIVOU A MRTVOU VODU

Z pohádek všichni víme, že k oživení osob s utratou hlavou je zapotřebí mrtvá a živá voda. O žádných přístrojích se v pohádkách autoři nezmiňují, ale obvykle ji hledali a našli za devatero horami a devatero řekami. Není však vyloučeno, že si ji lidé uměli vyrobit sami stejně, jako to navrhuje udělat Burislav Servest (v jednom z čísel časopisu *FiS*, Tělesná výchova a sport, o něm píše V. Lepeškin z Dubny).

Uvádíme jeho návod: „K přípravě živé vody potřebujeme skleněnou nebo křišťálovou sklenici. Nalijeme do ní vodu a postavíme ji na dlaň levé ruky. Pravou dlaň držíme ve vzdálenosti 5–10 centimetrů nad hladinou vody. Po určité době ucítíme vyzařování, které vychází z pravé dlaně a proniká do vody. Přitom levá dlaň pocítuje tlak. Celá procedura trvá 3 až 10 minut. Voda je pak velmi měkká a nasládlá.

Při výrobě mrtvé vody postavíme sklenici vody na dlaň pravé ruky a levou dlaň držíme ve stejné vzdálenosti (5–10 centimetrů) nad hladinou vody. Procedura probíhá stejně jako při výrobě živé vody. *Levá* voda bude tvrdá a trochu nakyslá.“

Dále V. Lepeškin píše, že vodu aktivovanou podle metody B. Servesta vyzkoušel na sobě i svých známých a došel k jednoznačnému závěru. Skutečně je zdraví prospěšná. Mrtvá voda hojí rány, zpomaluje růst nádorů, používá se při nadměrném podráždění a je

účinná při zánětlivých a kožních onemocněních. Denní příjem nesmí překročit jeden litr.

Živá voda zvyšuje energii a aktivuje celý organismus. Unavený člověk, který se cítí zcela vyčerpan, po vypití živé vody doslova jako v pohádce ožije.

V. Lepeškin však upozorňuje, že živá voda zvyšuje energetický potenciál, ale jak se projeví na fyzické úrovni, záleží jen na našich myšlenkách. Jestliže se živé vody napije rozčilený člověk, může jeho podráždění vzrůst a bude obtížnější ho uklidnit. Naši předci byli moudří a podobné poznatky tajili před nezasvěcenými lidmi, aby je ochránili před možnými chybami při jejich nesprávném použití. Díváme-li se na život s láskou a radostí, automaticky nám energie přibývá. Pokud se zaměřujeme jen na negativa, energii ztrácíme. Jestliže se rozzlobený člověk napije živé vody, naruší tak životní zákon, protože zvyšuje energii, ale současně tím podporuje svůj hněv. Před použitím zázračné vody se musíme nejprve uklidnit. Účinky mrtvé vody rovněž ovlivňují naše myšlenky. Bez pozitivního myšlení nemůže být léčba na fyzické a energetické úrovni úspěšná. V lepším případě se nemoc potlačí nebo se její průběh zpomalí. Naopak při zapojení všech úrovní je rychlost uzdravení přímo zázračná.

O způsobu aktivace vody napsal už v roce 1903 jeden z odborníků v oblasti terapie léčivými silami přírody M. Platen, německý vědec a spisovatel: „Magnetizovat lze vodu na pití a koupání, vlnu, flanel, papír, dřevěné uhlí, sklenici a jiné předměty. Magnetické vodiče pak použijeme odpovídajícím způsobem. Tělesa, která s nimi přišla do styku, se také magnetizují kladně a záporně.“

Při magnetizování pitné vody kladným pólem bere muž, představitel kladného principu, sklenici s vodou do levé ruky. Pravou ruku se spojenými konečky prstů drží nad vodou ve vzdálenosti 4–5 centimetrů, za 1,5 minuty prsty uvolní a natáhne je do vodorovné polohy tak, aby všechny byly ve stejné vzdálenosti od vody. Za chvíli zvedne ruku do výšky 15–20 centimetrů, opět nad vodou spojí konečky všech prstů a v dané poloze nějakou dobu setrvá. Potom znovu spustí ruku do předchozí vzdálenosti (4–5 centimetrů). Uvedený postup ještě dvakrát zopakujeme. Kladně magnetizovaná voda slouží k léčení průjmů. Pijeme ji malými doušky ve 4–5hodinových intervalech. Malým dětem podáváme čajovou lžičku ve dvouhodinových intervalech.

Jestliže muž chce magnetizovat pitnou vodu záporným principem, vezme sklenici do pravé ruky a výše uvedený postup provede levou rukou. Záporně magnetizovaná voda slouží k léčení zácpy.

Žena je nositelka záporného principu, a proto magnetizuje vodu levou rukou kladně a pravou záporně.“

Způsoby nabíjení vody jsou už dávno známy, ale i v současnosti inženýrka (programátorka) a bioenergoterapeutka T. V. Černovová v pobočce *Moskevského institutu informačně-vlnových technologií* (MIIVT) aktivuje vodu klasickou metodou: sklenici s převařenou filtrovanou vodou si postaví na dlaň levé ruky a shora na ni směřuje dvěma spojenými prsty – ukazováčkem a prostředníčkem. Přitom si představuje, že z nich do vody vychází tenoučká jasná záře. Paprsek naráží na vodní hladinu a voda je postupně světlejší, jak se nabíjí bioenergií. Výsledky se kontro-

lují pomocí vysoce citlivého přijímače pro pásmo milimetrových vln. Jeho měřicí sonda zachytí velmi slabé elektromagnetické impulzy z libovolných živých i neživých objektů. To umožňuje zaznamenat vyzařování každého orgánu do odpovídajícího biologicky aktivního bodu, který se nachází na kůži, a pak podle spektra zachycených frekvencí posuzovat stav daného orgánu. Záznam na přístroji potvrdil, že voda upravená T. V. Černovovou byla skutečně bioenergeticky aktivována. Současně se kontrolovala neupravovaná voda ze stejné nádoby.

Podobných výsledků bylo dosaženo také při analýze vody z pravoslavného chrámu *Spasa-Preobraženija*. Provedená měření ukázala, že její frekvenční charakteristiky se velmi podobají charakteristikám vody upravené Černovovou. Obdobnou metodu navrhuje ruský energobioterapeut Sergej Veselovskij: „Postup je velmi jednoduchý. Naplníme křišťálovou nebo skleněnou nádobu vodou, postavíme si ji na dlaň levé ruky a pravou dlaň držíme nad hladinou vody ve vzdálenosti 5–10 centimetrů. Za nějakou dobu ucítíme sálání, jež nám vychází z pravé dlaně a proniká do vody. Přitom levá dlaň cítí fyzický tlak. Celá procedura trvá tři až deset minut. Získáme tak živou vodu. Je velmi měkká a má nasládlou příchut'. Jestliže držíme nádobu s vodou na dlani pravé ruky, můžeme si připravit mrtvou vodu, která je tvrdá a mírně nakyslá. Při použití této metody nesmíme zapomínat, že živá voda zvyšuje nejen energetický potenciál, ale také aktivitu organismu, a proto její užívání při akutních zánětlivých onemocněních může vést ke zhoršení stavu. Mrtvá voda má příznivé účinky. Používá se ke zpomalení růstu nádorů, léčbě ran i kožních nemocí

a při nadměrném podráždění organismu. Denní dávka mrtvé vody nesmí překročit jeden litr, ale příjem živé vody není omezen.“

Zvláštní místo v léčitelství zaujímá *svěcená voda*. Nese informaci naprogramovanou vyšší duchovní podstatou, aby blahodárně působila na věřící. Obřad křtu je formou fyzické a duchovní očisty. Při omývání svěcená voda odstraňuje vše negativní člověka duchovně nabíjí. Stříbro křtitelnice odebírá ze svaté vody negativní informace. Je zajímavé, že uložený kód se uchovává v aktivované vodě tři dny a ve svěcené až několik měsíců.